

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Κινέζικο παραμύθι)

ΚΟΥΣΤΕ με παράξενη ιστορία...

Ο Σέγγ ήταν ένα δυστυχισμένο παιδί από την επαρχία του Τσέν-Σί. Ή φτώχεια του έδωσε ξηρά δάχτυλα στο ένα του χέρι, και το κακό αυτό ήταν η άρραξη της δυστυχίας του, γιατί όλοι τον κοροδίωναν.

Έκτος απ' αυτό ο Σέγγ ήταν πολύ άπλοικός, τόσο απλοϊκός, που γινεπιόταν και να κριτάξει γυναίκα. Κι' όταν έβγαζε να του μιλήσει καμιά γυναίκα, ο ντροπαλός Σέγγ κοκκίνιζε ως τις ρίζες των μαλλιών του.

Αυτός ήταν ο Σέγγ, ο δυστυχισμένος νέος από την επαρχία του Τσέν-Σί, που η φτώχεια του έδωσε ξηρά δάχτυλα στο ένα χέρι.

Στην επαρχία του Τσέν-Σί ζούσε τον ίδιο καιρό κι' ένας μεγαλέμπορος, πλούσιος κι' από τους πούργιες, και πλο ευγενής απ' όλους τους ευγενείς, που είχε μια κόρη, την "Α-Πάο, όμορφη σαν τη δροσιά της αύγης και άκαρη σαν τα άγάλια του Βουδδά. Ο πατέρας της ήθελε να την παντρώει, μα η "Α-Πάο δεν εύρισκε κανέναν άξιο για να τον κάνει άντρα της.

Αυτή ήταν η "Α-Πάο, η κόρη του μεγαλέμπορου από την επαρχία του Τσέν-Σί, η κόρη του πλούσιου κι' από τους πούργιες και πλο ευγενικό κι' από τους ευγενείς.

Ο φτωχός Σέγγ είχε χάσει, πριν από λίγο καιρό, την άρραβωνιαστιά του, ένα φτωχό μ' όμοιο κορίτσι, κι' οι συνομήλικοί του για να τον κοροδίωναν του έβανε μια μέρα να ζητήσει για γυναίκα του την "Α-Πάο, την κόρη του πλούσιου μεγαλέμπορου. Ο άπλοικός Σέγγ άκουσε την περιτωτική τους συμβουλή και μια και δού έστρεψε στον μεγαλέμπορο μια προσένητρα. Έδειχνε όμορφη ιδιαιτέρως την "Α-Πάο αν δεχόταν το συνοικείο αυτό.

Τόν παντρεύοντα εύχαριστός, αν θέλησε να κόρη το έκο δάχτυλό του, άπάντησε χαμογελώντας κοροδωνικά η όμορφη κόρη.

Κι' ο δυστυχισμένος ο Σέγγ, όταν το έμαθε, έκοψε μ' ένα μαχαίρι το παραστυσά δάχτυλό του, νομίζοντας πως αυτό ήταν το μόνο έπαθιο του συνοικείου. Κι' όταν τού πέρασαν οι πόνοι από το κόψιμο κι' η πληγή του έβλεπε έντελως, τραβήξε ίσια στις προσένητρας για να της δείξει ότι έγινε το θέλημα της "Α-Πάο και ότι τώρα έφερε πειά να δεχτεί την πρότασή του η όμορφη άρραβωνιαστιά.

Η προσένητρα πήγε πράγματι για δεύτερη φορά στην κόρη του πλούσιου κι' ευγενικού μεγαλέμπορου. Έδειχνε όμως σαν άκουσε τα καθέαστα, χαμογέλασε πάλι ειρωνικά και είπε :

—Θά τον παντρεύομαι εύχαριστός το Σέγγ αν δεχόταν να κόψει.. τη μανία που έχει να παίρνη όλες τις άστειότητες στα σοβαρά!

Ο δυστυχισμένος ο Σέγγ κατάλαβε τότε ότι τον κοροδίωνε και παρηγορήθηκε με την ιδέα ότι η "Α-Πάο δεν ήταν άξια να γίνει γυναίκα του.

Σε κάμποσον καιρό γινόταν στο Τσέν-Σί η Έορτή των Νεκρών. Οι φίλοι του Σέγγ του πρότειναν τότε να πάνε στο νεκροταφείο, με την έλπίδα να συναντήσουν εκεί καμιά νέα που θα ταίριαζε γι' άρραβωνιαστιά του. Ίσως μάλιστα να συναντούσαν και την "Α-Πάο στην έορτή.

Πραγματικά, είδαν εκεί την όμορφη κόρη του πλούσιου μεγαλέμπορου να κάθεται κάτω από ένα δέντρο, ενώ δίωγιά της οι θαυμαστές της ύμνούναν τη γλίσκα των μαύρων ματιών της και των κοραλλένων της χειλιών.

Ο καιμένος ο Σέγγ δεν μίλιωσε. Άναστένανε πού και πού, και σκεπτόταν ότι η μέρα εκείνη ήταν η πλο περραμένη μέρα της φαρμακεμένης του ζωής. Οι φίλοι του κατάλαβαν τον πόνο του και χτυπώντας τον έλαφρά στον ώμο, του είπαν :

—Τόσο πλο, λοιπόν, η ψυχή σου άρραβώθηκε στην "Α-Πάο; Μα άλλοίμονο! Ο φτωχός Σέγγ δεν είχε πειά την άπαιτούμενη νομισμάδα να καταλαβάνη τί του λέγανε οι άνθρωποι. Τα μάτια του θολωμένα σπληνόνταν στο χάος και στα χείλη του είχε άποτυπωθεί ένα μικρό χαμόγελο.

Από την ήμερά της έορτής των Νεκρών ο Σέγγ έπεσε στο κρεβάτι του άρρωστος. Κάτι σαν άποχαίνωσι, σαν άδιάκοπος λίθαρτος τον είχε ρίξει εκεί και τον έκανε να ψιθυρίζει άκατανόητα λόγια, ανάμεσα στα όποια έχωράζε κανείς το όνομα της "Α-Πάο. Ο δύστυχος Σέγγ έβλεπε διαρκώς μέσα σε όπτασις τη γλυκιάτη κόρη και φωνάζοντα ότι τη συνόδουσε στο σπίτι της κάθε βράδυ κι' ότι δεν χωριζόταν πειά ποτέ απ' αυτήν. Η ψυχή του είχε πάει κοντά στην "Α-Πάο κι' είχε άρραβωθεί σ' αυτήν!

Μα τον ίδιο καιρό κι' ο ύπνος της όμορφης κόρης του πλούσιου μεγαλέμπορου δεν ήταν ήσυχος. Κάθε βράδυ η γλυκιά νέα έβλεπε μέσα σε όπτασις ένα θλιμένο νέο, που της έλεγε ότι ονομάζεται Σέγγ και ότι την αγαπάει πλο πλο κι' απ' τη ζωή του. Η "Α-Πάο σκέφτηκε τότε να τά πη όλα στους γονείς της, αλλά ντροπή.

Τέλος, μια μέρα, πήγαν στο σπίτι της "Α-Πάο τρεις ιερείς και είπαν στον πατέρα της :

—Ένας δυστυχισμένος νέος έχασε εξ αίτιας της κόρης σου την ψυχή του. Η ψυχή του νέου άδού φρένει απ' το σώμα του κι' έρχεται στο σπίτι σου. Μάς παρακάλεσαν λοιπόν οι συγγενείς του να κάμουμε ιεροτελεστίες για να ξαναβρη ο δύστυχος νέος την ψυχή του και την ήσυχία του. Είναι πλο άρρωστος και κινδυνεύει να πεθάνη.

Ο ευγενικός μεγαλέμπορος δέχτηκε εύχαριώς να γίνουν η ιεροτελεστίες. Κι' αυτή η "Α-Πάο έννοιως έξασα βαθεία συμπάθεια για τον δυστυχισμένο νέο, που του είχε έμπενυσει άθλητά της ένα τόσο φλογερό αίσθημα, κι' έλαψε κομρά.

Έτσι, έπειτα απ' τούς έξορκισμούς που έβγαυ, ο Σέγγ ήσυχασε κάπως, αλλά ήταν πλο λυπημένος που δεν έβλεπε πειά εκείνη που όνειρεύοντα η ψυχή του.

Πέρασε στο μεταξύ άρκετός καιρός. Και μια μέρα, ο Σέγγ είδε την αγαπημένη του στο ναό. Η "Α-Πάο τον πρόσεξε κι' αυτή καλά, μα δεν τόμνησε να του μιλήσει.

Ο Σέγγ περραβήκε πάλι κι' όταν γύρισε στο σπίτι του, έπεσε άρρωστος στο κρεβάτι.

Ένα άπόγευμα ο Σέγγ είδε ένα παιδί να παίζει μ' έναν φόρο παταγάλο, κι' εύθης μέσα στο άρροστο μυαλό του μιά σκέψη γεννήθηκε : "Άχ! να μπορούσε η ψυχή του να μη μέσα στο νεκρωμένο κομμάτι του παιδιού εκείνου κι' έτσι να πετάξει ως το σπίτι της γλυκιάς του αγαπημένης!...

Μόλις το μυαλό του έκαμε τη σκέψη αυτή, ο φόρος παταγάλος ζωντανέκε και φτερουγόντας έφτασε στην κάμαρα της "Α-Πάο.

Η "Α-Πάο έπαισε το πούλι, χωρίς εκείνο να άντιστάη, τη στιγμή όμως που προσπαθούσε να τού περραση ένα χαλάκι στο πόδι, το άκουσε να λέη :

—Μή!... Είμαι ο Σέγγ!

—Η μεγάλη σου άγάπη χαράχτηκε βαθεία στην καρδιά μου, του είπε τότε η νέα, με εύχαριότητα έκπληξη... Άλλ' άρρο δεν είσαι πειά άνθρωπος, πως θέλεις να εκπληρωθούν οι πόθοι σου;

—Δίν ζητάω τίποτε περραστέρο, πειά να είμαι κοντά σου, της είπε ο παταγάλος.

Κι' από την ήμερά εκείνη ο Σέγγ δεν έβλεπε πειά κοντά της. Δεν έφραγε πειά μόνο από τα χείλη της "Α-Πάο. Όταν αυτή καθόταν, καθότανε κι' αυτός στα γόνατά της κι' όταν αυτή κοιμόταν, πλάγιαζε κι' αυτός κοντά της. Η "Α-Πάο είχε άγαλσει τόσο πλο τον Σέγγ, ώστε δεν ήθελε πειά να είνε πούλι.

—Άχ! αν μπορούσε να γίνης πάλι άνθρωπος, του είπε, θά γινόμιν παντοειά δυη σου!

Ο παταγάλος γίνθηκε πλο σκεπτόταν λίγες στιγμές. Ύστερα άρραξε από τα έβένια μαλλιά της κόρης μιά κορδέλλα θαλασσιά και πέταξε στο σπίτι του δυστυχισμένου του Σέγγ. Έκει, άρρο άρρασε την κορδέλλα άπάνω στον άρρωστο, έπεσε και ψόφηκε άπάνω στην ψάθα του πατώματος.

—Ά!... να η θαλασσιά κορδέλλα των μαλλιών της αγαπημένης μου! είπε ο Σέγγ, παίροντας άμέως ζωή. Θά την κρατήσω, γιατί είνε μια ύπόσχεσις, θά την έχω στον κόρρο μου φυλαγμένη ως την ήμερά που θά πραγματοποιηθούν οι πόθοι μου.

—Τι καλή είδησι σου ήρθε, Σέγγ, και είσαι έτσι χαρούμενος; τον ρώτησαν οι δικοί του.

—Ξαναβρήκα την ψυχή μου!... είπε εκείνος. Σήμερα μου ήρθε η ύπόσχεσις της ευτυχίας και πιστεύω πως θά ζήσω!...

Η μητέρα της όμορφης "Α-Πάο, όταν έμαθε τα παράξενα αυτά συμβάντα, άποράσισε να συγκατατεθί στο συνοικείο εκείνο. Άλλ' ο πλούσιος μεγαλέμπορος έξακολουθούσε να μην παραδέχεται να κίνη παιδί του ένα φτωχό και μαγκαλό νέο.

Η "Α-Πάο έλάμπε τότε κομρά κι' ένα πριμ μη κρατώντας πειά τον πόνο της, είχε στο σκληρό πατέρα της :

—Χίλιες φορές θά μπήξω στην καρδιά μου τη χρυσή βελόνα, με την όποια κεντάω τα μαξιλάρια μου, αν δεν μ' άρρασει να παντρευτώ τον Σέγγ. Μου είνε γλυκύτερος ο θάνατος παρά η ζωή χωρίς αυτόν! Έτσι ο σκληρός πατέρας ύποχώρησε!

Οι γάμοι έγιναν σε λίγες μέρες κι' ο Σέγγ είδε να πραγματοποιούνται πλέον τα όνειρά του, ύστερα από τόσους πόνους που ύπέφερε. Ω! πόσο ήταν ευτυχισμένος! Ποτέ κανένας άνθρωπος δεν ύπέφεξε τόσο ευτυχισμένος όσο ο Σέγγ κοντά στην "Α-Πάο.

Όπως όμως κάθε ευτυχία δεν κρατάει άιωνίως σ' αυτόν τον κό-

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και τής «Οικογενείας» τιμάται παντού δρ. 4. Η αθαιρέτως υπερτιμησίς των παρά των ύπηρεκτορέων άπαγορεύεται. Παρακαλούμεν όθεν τους άγαπητούς μας άναγνώστας, όσάκις σποπέσει εις την άπληρήν των τοιούτων τι, (Έκ τής Διευθύσεως).

να μας το άναφέρουν άμέσως.

Η υπό των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνδεδεμένη υπό δικαιοματιος κρίσεως έκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Πολλοί άναγνώσται μας μάς γράφουν ότι ελιθωμούν να προμηθευθούν τας έκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομηταί του περιοδικού μας, άλλα δυσκολευονται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Για να τους άντικολούνημε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα το αντίτιμον των συνδρομών, φύλλων, βεβλιων, Ημερολογίων κλπ., εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα οίσαδήποτε τιμής.

Τινε υρο. Οι στίχοι σας είνε άπλή προσέθετα. Μερικοί στίχοι καλοί, πολλοί κακοί. Γιατί αυτό: Γράφετε πιο προσεκτικά. Και κυρίως διαβάστε "Ελληνικός ποιητής". Να τώρα μερικοί στίχοι άπ' το ποίημα σας «Η Γαλήνη»:

Μα σ' αυτία θροΐζει
 σα σάλεμμα φτερού,
 μελίσσι στον άέρα,
 ηχώ του άποκόμου,
 μέσ' στην άπειρη σιγή

ώς τ' αυτία θροΐζει.
 Τι νάναι; Γι' άκούσατε, τ' άγρου-
 (κάτε;
 Εινε ή άνάσα τής Γαλήνης πού
 κοιμάται.

Πησο ώραίοσ ό τελευταίος σας στίχοσ! Και πόσο κακοί οι προηούμενοι! Παντ. Θ. Γ ε ω ρ γ ο ύ λ α ν. Μυτιλήνη. Το «διήγημα» (1) πού μάς στείλατε δέν είνε ούτε κατά προσέγγισιν... διήγημα. Είνε είδησος έφημερίδος, λαογονικός αρθεμής, είνε... ότιδήποτε άλλο, άλλα όχι διήγημα, άγαπητέ κόμμε. Ίδου π.χ.:

ΤΡΕΙΣ ΠΗΡΟΒΟΛΗΣΜΟΙ

Ο Άνδρέας κάθιτε στον κήπο του άπάνω σε ένα πάγκο και

ομο, έτσι κι' ή δική τους ήταν γραφτό να σβήση τραγικά. Γιατί ύστερα από τριών χρόνων ζωή, ό Σέργς πέθανε ξαφνα ένα πρωί.

Η Α-Πάω ήταν σάν τρελή άπ' τον πόνο τής.

Άλλά να πού έγινε ξαφνα κάτι πολύ παράξενο, πού κανένας δέν το περιμένε: Τη στιγμή δηλαδή πού σέβονταν το φέρετρό για να το πάνε στο νεκροτάφείο, ό νεκρός κινήθηκε, άναστήναξε και σηκώθηκε! Είχε άναστήθει!

Με χαρά και κατ'άπληξη τον πλησίασαν τότε όλοι και τον ρωτούσαν πού πήγε και τι είδε:

Κι' ό Σέργς διηγήθηκε:

—Όταν κατέβηκα στον "Αδη και παρουσιάστηκα μπροστά στο Θεό, του είπα: «Η γυναίκα μου έτοιμάζεται να με ακολουθήσει, γιατί δέν μπορεί να ζήσει χωρίς έμένα. Έπιθυώ, όταν έρθει, να μου τη φέρετε κοντά μου». Ο Θεός τότε ζήτησε πληροφορίες από έναν άγγελό: «Είν' αλήθεια — απάντησε ό άγγελός — ότι ή γυναίκα του τόσο πολύ τον αγαπά, ώστε ζητάει ν' αυτοκτονήσει για νάρθει κοντά του». «Παράξενη άγάπη — είπε ό Θεός — να θυσιάζει κανείς τη ζωή του για τον άλλον!... "Ω, αυτό είνε πολύ σημαντικό!». Και ζητάζοντάς με έπρόσθεσε: «Έσύ είσαι άξιος να ζήσης ακόμα πολύ για την ετιμή της γυναίκας σου πού σε αγαπά! Ξαναγίνε, τέκνον μου, στη ζωή...».

Κι' έτσι γύρισα πάλι στον κόσμο, είπε ό Σέργς, σφίγγοντας άπάνω στο στήθος του την πολυαγαπημένη του "Α-Πάω!...

περιμένει. Τι να περιμένη άραγε; Τήν αγαπημένη του Μαρία πού είχαν δώσει ραντεβού στις όκτώ το βράδυ και ό Άνδρέας τήν περιμένε άνυπόμονος. Είχαν φθάσει και ή όκτώ και ή Μαρία δέν είχε φανή ακόμη. Πού να είνε, σπλογγίζεται ό Άνδρέας. Τι να έκανε, περιμένε. Έφτασαν και ή όκτώμιση, ό Άνδρέας σηκώνεται βιαστικός, βάζει το καπέλλο του και φέβγει. Από μακρονα βλέπει τήν... Μα ρί α. Όταν τήν έφτασε, τή ρώτησε πού ήταν. Και ή Μαρία άπήγησε δειλά. «Είχα δουλειά». Ο Άνδρέας τήν πήρε και πήγαν περίπατο. Τήν άλλη μέρα το άπόγευμα έδωσαν παντεβού πάλι στις όκτώ. Ο Άνδρέας περιμένε. Μά γαλάστηκε, πέρασαν και ή όκτώμιση, ή Μαρία δέν φάνηκε. Ο Άνδρέας σηκώθηκε και τράβηξε. Πήγε πολύ δρόμο και από μακρονα είδε δυό σκιές. Έτρεχε γρηγορα. Όταν έφτασε κοντά, τι να είδε; "Ω! Θεέ μου, είδε το φίλο του Παόλο να γλυκοφιλή τήν αγαπημένη του Μαρία. Τότε φώναξε "Απονη!". Και με το περισσότερο έσκότασε το φίλο του Παόλο. "Υστερα πήγε στην αγαπημένη του και τής είπε. "Με αυτόν θα είσουν και έχτες και έγώ όσ περιμένα». Και βγάζοντας το περισσότερο, σκότασε και αυτήν.

Μά έκει κοντά ήταν ή άστυνομία και άκουσε τον πυροβολισμό και έτρεξε. Μά ό Άνδρέας πρόφτασε και σημάδεοντας τον κροταφο έμεινε νεκρός!!!.

Γιά να γραφή ένα καλό διήγημα, άπαιτούνται μεγάλα και σπάνια προόντα. Αν το πράγμα ήταν εύκολο, τότε δέν θα έμετρώντο στα δάχτυλα σχεδόν οι καλοί διηγηματογράφοι. Γίνετα κανείς, κατ' άρσεκσιν, δικηγόρος, γιατρός, αρχιτέκτων κτλ. Ποιητής ή διηγηματογράφος όμως όχι. Το ταλέντο είνε θεόν ώρων, δίδομενον εις όλην εκλεκτόν ανθρώπου. Κι' ή θεϊκή αυτή οικονομία το ζήτημα τής τέχνης, είνε πάνσοπος. Γιατί ή φιλολογία γενικώς δέν θ' άείσε τίποτε, αν ήταν είνε θεός να γράσουν στίχοις ή πιά όλοι οι άνθρωποι. Θα ήταν κάτι κοινό. Σας τα γράφομεν αυτά για να τα διαβάσουν κι' οι άλλοι φίλοι μας και να μη ματαιοπονού άδικως. Α λ ί κ η ν Θ. Γ ε ω ρ γ ο ύ λ η. Μυτιλήνη. Το δικό σας διηγηματάκι «Ο Γουριόμος άρκετά σμυθασό ως άποπειρα. Έξερτε όμως γιατί; Διότι είσατε περισσότερο μορφωμένη άπό τον άδελφο σας. Έχει κι' αυτό βέβαια τα λάθη του, άλλα έχει μια σειρά, μια λογική. Πάντως, μη γράφετε διηγηματα, επί του παρόντος τουλάχιστον. Διαβάσατε. Αυτό είνε το παν. Κι' αν δέν κατορθώσετε να γράψετε διηγηματα μια μέρα, πάντως θα κερδίσετε πολλά άλλα πράγματα. Θα κλυοίσετε τας γνώμας σας, θα μάθετε να γράφετε άπρόσκοπτος. Και μια κλογοραμμένη έπιστολή προς φίλον σας, είνε κάτι. Γιατί λίγοι, άγαπητή δεσποινίς, είνε σήμερα σε θέση να γράφουν με άδρακά έπιστολή. Δ. Μ η τ ρ ο σ τ ι. "Ενταύθα. Το ποίημα σας «Η Άνοιξίς, ή πρώτη σας ποιητική προσέθετα, ως σας γράφατε, δέν είνε καλό, ούτε ως προσέθετα. "Όσο έπιεικός κι' έν το κρίνει κανείς, δέν μπορεί να δημοσιευθή. Τα λέμε και παραπάνω στον κ. Γεωργούλη. Δέν γράφονται εύκολα τα ποιήματα και τα πεζογραφήματα. Μη ματαιοποιείτε λοιπόν. Αυτή είνε ή ειλικρινής συμβουλή μας και πρέπει να τήν λάβετε ύπ' όφιν σας. Α σ τ ρ ί τ η ν. Σας ευχαριστούμε πολύ για τα τόσο κλοκευτικά λόγια, με τα οποία εκφράζετε τήν άγάπη σας προς το «Μπουκέτο». Σχετικώς με τίς φιλικές παρατηρήσεις σας, έχομε να σας άπαντήσουμε τα έξης: "Η «φίλη» άπαντά κατά κανόνα σε όσα τήν ρωτούν ή άναγνώστριές μας. Όστόσο, βρισκει συχνά εύκαρία να έπεκτείνεται και σε ζήτηματα καλής συμπεριφοράς. Έξέ άλλοι, έν όσας φαίνεται άπό το γράμμα σας, είσατε παλιά μας άναγνώστρια, μπορείτε άλλά αυτά να τα διαβάσετε στον «Όδηγό καλής συμπεριφοράς» του Πάω Ρεμπο, ό όποιος έδημοσίευη πρό δυό περίπου έτών στο «Μπουκέτο» σε πολλές συνέχεις. "Όσο κοντά τα κομμάτια τα σχετικά με τους κινηματογραφικούς άστέρες, έχομε να σας πούμε τα έξης: "Ο κινηματογράφος είνε ή τέχνη πού κατέκτησε τήν εποχή μας, και ποσόν είνε να ένδιαφέρη κάθε άνθρωπο ή ζωή των καλλιτεχνών του, οι όποιοι είνε πραγματικά μεγάλοι καλλιτέχνη. "Επειτα τα κομμάτια αυτά είνε τόσο ώραία, τόσο ένδιαφέροντα, λένε τόσο καινούργια πράγματα, ώστε άπορούμε πραγματικά γιατί σας κάνουν να διαμαρτύρεσθε. Έξ άλλου, ή σελλίδες μας είνε τόσο πολλές, ώστε να χωρούν άπ' όλα σ' αυτές. Ν ι κ ο λ., Χίον. "Οχι χρήσιμα. Ευχαριστούμε. Ν. Μ ό σ χ ο ν, "Ενταύθα. Και τα δικά σας δύο χροήματα.

ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

- Κρέπ ντέ σιν
- Κρέπ μαροκαίν
- Κρέπ ζωρζέτ
- Κρέπ ρομαίν
- Κρέπ άρμουρ
- Κρέπ σουνιάς,
- κλπ. κλπ.

εις πλουσίαν συλλογήν χρομάτων εις τήν ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε. Στου Άρσακίου 12.

Τα μικρά εξανθήματα του προσώπου και έν γένε του δέρματος, τα παρουσιάζομενα κατά τήν άνοιξιν και το θέρος (ιδίως εις νεάνιδας), κυρίως όφειλονται εις τήν κακήν λειτουργία του στομάχου. Διά να εξαλείψετε ταύτα, έχετε ανάγκη ένός καθαριστικού ή ύποκαυστικού και ως τοιαύτα συνιστάμεν:

- Η ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΛΕΜΟΝΑΔΑ Spes, διαγιής, εύγευστος και άποτελεσματική.
 - Η ΟΠΩΡΙΝΗ (Oporine) Spes, ήτιον καθαριστόν, φυσικό βοήθημα, ύγιενότατον σενάσμα.
 - Η ΕΣΠΕΡΙΔΑΙΟΝ (Hesperidine) Spes, ύπακτινόν άριστον, ούδεμίαν διαταραχήν προκαλόν.
- Προσέξαιτε εις το κάτωθι σήμα:

